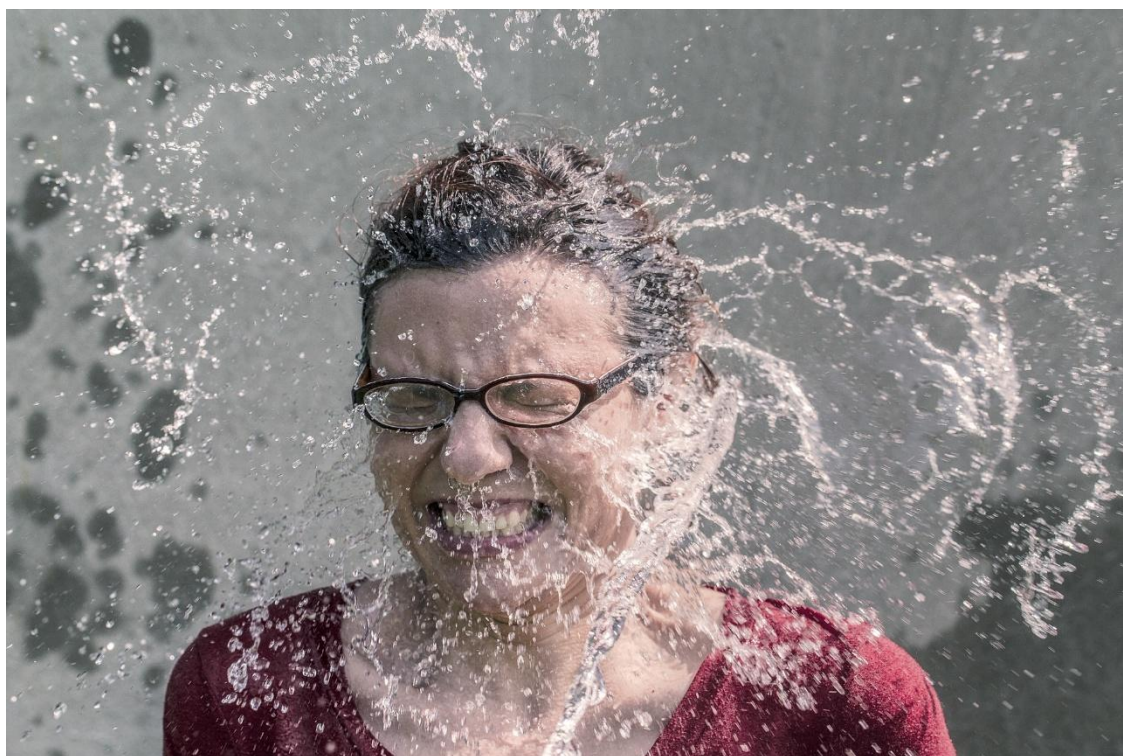

1 maart 2026

*Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom*

Met overweging en gesproken teksten

Afbeelding: Ryan McGuire, Pixabay

In de veertig-dagen serie: Sta op!

Opstand uit dankbaarheid

Voorganger: Diana Vernooij

Lector: Aafje Sluis

Piano: Irina Ursu-Antonova
of Stephanus Harsono

Het koor van De Duif

Openingstekst

Joanna Macy

Het meest radicale dat je op dit moment kan doen,
is volledig aanwezig zijn bij wat er in de wereld gebeurt.

Openingslied: Als vrijheid was

H. Oosterhuis / B. Huijbers

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt,
wij waren de mensen niet die wij nu angstig zijn -
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,
wij oogstten zeeën zonder te vervaren.

Wij, tussen moed en wanhoop.
Waarom weten wij wel wat leven is, maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied
en durven onze zwaartekracht vergeten.

Verlangen, pijn van onbekende duur:
turen de verte in, niet kunnen laten
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -
dan valt de nacht over het middaguur.

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
heugenis aan het woord in den beginne,
licht, ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nog angstig zijn -
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn,
en voor de grootste liefde niet vervaren.

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen, welkom in deze kleine en aangename kerkgemeenschap van lieve Duiven. We zijn vorige week begonnen met de 40 dagentijd.

Jan trapte af met een viering met prachtige teksten en liederen. Wat mij de hele week bijbleef was het refrein van een lied van Stef Bos:

“Ik wil het water naar de zee zijn, de zoden aan de dijk
het gevecht tegen de bierkaai, alles wat onhaalbaar lijkt.”

Het lied heet ook zo: *Alles wat onhaalbaar lijkt*. En het thema vandaag sluit hier naadloos bij aan.

Zoveel onhaalbaar

Er lijkt zoveel onhaalbaar in onze wereld, zoals een weg bewegen van polarisatie onhaalbaar lijkt, bouwen aan een gastvrij land, zachtmoedige vrijheid, wereldvrede, een einde aan het kapitalisme en vervuiling, een einde aan seksuele uitbuiting, heropleving van een gezond klimaat.

Het meest radicale, zegt Joanna Macy, is volledig aanwezig zijn bij wat er in de wereld gebeurt. Dat lijkt ook al zoiets onhaalbaars, wie lukt het volledig aanwezig te zijn bij alle pijnlijke beelden en verhalen die we in de media zien dagelijks – en wat voor zoden zet dat trouwens aan de dijk als we er volledige aandacht aan geven?

Vandaag gaan we zachtmoedigheid oproepen en dankbaarheid.
Dat is de basis van ons vermogen bij lijden en ellende te blijven. En we gaan het erover hebben hoe we dat kunnen, daarbij blijven en waarom dat zo belangrijk is.
Aafje en ik wensen ons allen een mooie viering.

Gebod

Geest van God,
verzacht onze kritische ogen,
opdat wij zien in warmte en medeogen.

Open onze verstopte oren,
opdat wij de taal leren verstaan die ons onbekend is.

Leer ons verstand om wijs te zijn,
wij bidden jou om zachtmoedigheid en inzicht.

Lied: Zoals een moeder zorgt

H. Oosterhuis / A. Oomen

Zoals een moeder zorgt
voor kinderen, haar toevertrouwd,
en waarborgt dat zij leven:
zo werkt een god van liefde
en geen uur verflauwt zijn vuur.
Niet meer verstomt het woord
dat Hij ons heeft gegeven.

Het neemt ons bij de hand,
dat woord, geduldig voert het ons
uit angstland weg naar vrijheid.
Zo onbegaanbaar dwars die weg,
zo hoog, zo heet en droog.
Laat mij niet moeten gaan
als Gij niet zelf nabij zijt.

Een waterval van licht,
van vreugde en gereide hoop,
van inzicht en vertrouwen:
zo overkomt Gij mensen,
ik besta uw woord en ga.
Nog weet ik niets van U,
ooit zal ik U aanschouwen.

Eerste lezing: naar Edel Maex

Dit is de plaats waar we onze geest en ons hart openen.

Hier erkennen we met een mateloze mildheid dat alles wat zich aandient bestaansrecht heeft.

Dit is de plaats van waarachtige ontmoeting van hart tot hart,
waar de ander de ander kan zijn.

Hier stopt mijn verhaal en maakt plaats voor verbinding.

Lied: Een schoot van ontferming

H. Oosterhuis / A. Oomen

Een schoot van ontferming is onze God.

Hij heeft ons gezocht en gezien
zoals de opgaande zon aan de hemel.

Hij is ons verschenen toen wij in
duisternis waren, in schaduw van dood.

Hij zal onze voeten richten op de
weg van de vrede.

Tweede Lezing: 1 Tessalonicenzen 5:3-8, 13b-24

Als de mensen zeggen dat er vrede en veiligheid is, worden ze plotseling getroffen door de ondergang, zoals een zwangere vrouw door barensweeën. Vluchten is dan onmogelijk.

Maar u, broeders en zusters, u leeft niet in de duisternis, zodat die dag u zou kunnen overvallen als een dief, want u bent allen kinderen van het licht en van de dag. Wij behoren niet toe aan de nacht en de duisternis, dus laten we niet slapen, zoals anderen, maar waken en op onze hoede zijn. Wie slaapt, slaapt 's nachts, en wie zich bedrinkt, bedrinkt zich 's nachts; maar laten wij, die toebehoren aan de dag, op onze hoede zijn, omgord met het harnas van geloof en liefde, en getooid met de helm van de hoop op redding.

(...)

Leef in vrede met elkaar. Wij sporen u aan, broeders en zusters, iedereen die zijn dagelijks werk verwaarloost te vermanen, de moedelozen hoop te geven, op te komen voor de zwakken, met iedereen geduld te hebben. Zie erop toe dat niemand kwaad met kwaad vergeldt en streef altijd naar het goede, zowel voor elkaar als voor ieder ander.

Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat God van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt. Doof de Geest niet uit en veracht de profetieën niet die hij u ingeeft. Onderzoek alles, behoud het goede en vermijd elk kwaad, in welke vorm het zich ook voordoet. Moge de God van de vrede zelf uw leven in alle opzichten heiligen, en mogen heel uw geest, ziel en lichaam zuiver bewaard zijn bij de komst van Jezus Christus. Hij die u roept is trouw en doet zijn belofte gestand.

Lied: Nooit hoorden wij

H. Oosterhuis / A. Oomen

Nooit hoorden wij
andere stemmen dan de onze.
Nooit waren er handen die doen
wat handen niet kunnen,
nooit andere
goddelozer mensen dan wij.

Maar er was daglicht,
alle dagen, wat ook gebeurde,
alsof wij liepen
over een onzichtbaar weefsel
boven de afgrond gespannen,
dat niet scheurde.

Nooit werd iemand
weggetild uit de tijd.
Maar soms even
wordt lijden opgeschort
of dragen mensen het samen.
Zo zouden wij moeten leven.

Overweging

De laatste tijd heeft de zachtmoedigheid het zwaar te verduren in de krant. Iemand schreef: “De empathie bij links is compleet op”. Ik lees erover in de krant, en op Facebook – mensen verharderen, want er moet een vijand bestreden worden – en een beetje links iemand is niet empathisch meer.

Laat ik mijn duit in het zakje doen, mijn water naar de zee dragen. Ik heb de clou al verraden in de aankondiging van deze viering, toen ik schreef: “Het put ons niet uit. Het voedt ons en inspireert – als onze opstand tegen onrecht en lijden gegrond is in onze dankbaarheid voor het leven.”

Opstand uit dankbaarheid, dat is het thema van vandaag. Opstand en dankbaarheid, dat lijken twee woorden uit heel verschillende contexten.

Hoezo dankbaarheid?

Opstand betekent een rode lijn trekken en demonstreren, actie voeren om een fundamentele verandering teweeg te brengen, door rechtszaken tegen regeringen en bedrijven te voeren, wetten te veranderen, schadelijke praktijken te blokkeren. Opstand hoort bij het onmogelijke willen, bij vechten voor een andere betere wereld, bij het gevecht tegen de bierkaai. Opstand betekent dat je niet accepteert dat de wereld is zoals die nu is – dus hoezo dankbaarheid?

Je bent niet dankbaar voor mensen of voor regimes die het leven onmogelijk maken, die haat bevorderen en verderf zaaien. Dankbaar ben je toch voor het geluk in je leven, voor de zon en de frisse lucht, voor de mensen die je liefhebt. Dankbaar voor gezondheid, voor hetgeen je gegund wordt.

Ik zocht in de bijbel hoe Jezus dankbaarheid benadert. Ik vond geen tekst waarin Jezus anderen vraagt om dankbaar te zijn maar hij doet het ons wél voor. Hij zegt dank op de meest moeilijke momenten in zijn leven.

Het meest bekend is het dankgebed van Jezus op de avond vóór zijn gevangenneming en zijn sterven. Hij eet samen met zijn leerlingen het Pesachmaal, neemt een beker, spreekt het dankgebed uit en breekt het brood en spreekt nogmaals een dankgebed uit en vraagt ons om dat gebaar telkens te herhalen, om hem te gedenken.

Opportunisme? Naïeve hoop?

Jezus spreekt zijn dankgebed niet uit op een moment van erkenning of triomf. Hij dankt voorafgaand aan zijn executie, toen hij al wist dat hij aangeklaagd zou worden.

Wat is dat voor dankbaarheid? Opportunisme, of toch naïeve hoop op een goede afloop?

Kan een mens dankbaar zijn vóordat je het meest verschrikkelijke gaat meemaken dat je kan meemaken: vernedering, marteling en dood?

De tekst die we uit het Nieuwe Testament lezen is niet van Jezus maar van Paulus, uit zijn allereerste brief aan discipelen in Thessaloniki in Griekenland. Het staat er plompverloren: “Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden.” Paulus vraagt om dankbaarheid onder alle omstandigheden.

Dankbaarheid onder alle omstandigheden.

Duiven van mijn generatie en ouder zijn net als ik opgevoed met het gebed voor en na het eten bij wijze van dankgebed. Een simpel Onze Vader en Weesgegroet, dank voor het eten dat op tafel staat en de meesten van ons zijn er mee gestopt omdat het betekenisloos was geworden. Sinds een paar jaar heb ik het dankgebed weer ingevoerd. Ik besepte dat ik teveel leefde vanuit een gevoel dat het allemaal anders moest, en dat ik te weinig vertrouwen had in het leven.

Daarom dank ik sindsdien voor het eten de elementen en alle levende wezens die hun werk en leven gaven voor het voedsel dat ons voedt. En iedere avond zeg ik: “Dank voor deze dag, voor wat hij bracht, wat hij vroeg” en herinner ik me wat de dag me gebracht heeft en wat het van me vroeg.

Wat doet dankbaarheid uiten met je? Als je iemand bedankt, maar ook – als je innerlijke dankbaarheid uitspreekt, als een gebed aan God, aan het Leven.

Miniglimlach

Dankbaarheid uitspreken voelt eerst kunstmatig – maar het bijzondere is dat je het echt gaat voelen. Het is hetzelfde als met een miniglimlach op je gezicht – je gaat je er vrolijker door voelen. Zo is ook het danken, als je jezelf eraan went, word je alert op waar je dankbaar voor bent.

Je wordt je bewust van wat zo gewoon lijkt maar eigenlijk heel bijzonder is: goed voedsel, je gezondheid (zelfs als je ziek ben – ook dan is er nog gezondheid), je eigen bijzondere leven zelf.

Maar dan, kan je ook dankzeggen ondanks of misschien wel juist dankzij die lastige of pijnlijke dingen in je leven, op het moment van grote angst?

Je kunt best beseffen dat er zonder lastige situaties geen leerproces is, geen ervaring, geen groei. Een boom wordt niet stevig als hij altijd maar gestut en uit de wind gehouden

wordt. Zij wordt stevig, dankzij wind en regen, kou en hitte. Leven is groeien, dingen doorstaan, is weerstand bieden en volhouden. Zonder uitdagingen staat het leven stil. Maar om dan ook echt te ervaren dat je dankbaar bent voor die beproevingen – dat is andere koek.

Actieve Hoop

Joanna Macy, met wiens citaat we deze viering openden, was een indrukwekkende vrouw. Vorig jaar overleed ze op 96 jarige leeftijd. Ze was tot aan haar dood een ecologisch activist, boeddhist en schrijfster. Ze schreef over wat ze Actieve Hoop noemde, hoe je met Actieve Hoop in de grootste crisissen moed en hoop kunt putten en met onvermoede veerkracht en creativiteit iedere crisis te lijf kan gaan.

Ze ontwierp trainingen voor activisten om het vol te houden. Het bijzondere is dat ze iedere activist eerst meeneemt naar dankbaarheid, als basis van je leven, vóóordat je aandacht besteed aan het onrecht in de wereld. En ze leert om steeds weer terug te keren naar die dankbaarheid. Dankbaarheid is de basis, het is een grondhouding om vanuit te leven.

Zij leert ons dat dankbaarheid opstand tegen onrecht dus juist mogelijk maakt. Dankbaarheid zorgt dat je gegrond blijft in waar je van houdt én wat je ervaart als verlies, als pijn in de wereld. Zonder die dankbaarheid, die binding met waar je van houdt, heb je je strijd al verloren.

Ik heb ervaren dat ik met mijn kleine dagelijkse dankbaarheidsoefeningen ontvankelijk wordt en zachter. Dat het een kracht wordt die maakt dat ik aanwezig kan blijven in de wereld zoals die is, een wereld met schoonheid en onrecht, met liefde en lijden.

Dankbaarheid kan dus een dragende kracht worden in je leven, onafhankelijk van wat je overkomt en welke strijd je aangaat. Zodra je steeds teruggaat naar dankbaarheid verandert je leven fundamenteel! Er is geen ruimte voor zeuren en voorwaarden stellen aan het leven. Het is een levenshouding die accepteert wat is en vervolgens het beste tevoorschijn roept wat het leven kan bieden. Dankbaarheid verandert je leven.

Fundamentele dankbaarheid

Ik stel me voor dat dit het soort danken is dat Jezus doet. Geen onderdanige dank in de hoop dat hij daardoor gespaard blijft, geen dank voor een bevoorrechte positie, geen dank uit onverschilligheid met het lijden – maar fundamentele dankbaarheid voor waarheid, liefde, rechtvaardigheid, vriendschap en voor leven – tot de laatste minuut.

En die dank maakt dat we blijven streven naar waarheid en rechtvaardigheid, om die prachtige giften van het even te blijven bewerkstelligen, ja!

Psychiater en boeddhistisch leraar Edel Maex schreef: “Dit is de plaats waar we onze geest en ons hart openen.” Ik stel me graag voor dat wij dat hier zijn, deze kerk, de plaats waar ons verhaal en onze mening stopt en plaats maakt voor verbinding. Dat wij leren om vanuit dankbaarheid het onrecht aan te kaarten en aan een liefdevolle wereld te werken. Of je nu links bent en een activist of niet. Leven is empathie, leven is dankbaarheid, leven is opkomen voor het beste.

Moge het zo zijn.

Muzikaal Intermezzo

Geloofsbelijdenis

God van het leven,
die vreugde vindt in ieder mens,
je bent zorgzaam en je laat ons niet in de steek.
Ik geloof in je.

Jezus, onze naaste,
die mij laat zien wie God is,
je vraagt aan ons om rechtop te staan.
Ik geloof in je.

Heilzame Geest, ik geloof in je.
Je openbaart je op onverwachte momenten
als wijsheid in ons, zodat we weten wat goed is om te doen.
Ik geloof dat jouw kracht zich in mij kan openbaren.

Ik geloof in onze gemeenschap
van mensen die durven zoeken
en durven vieren dat ze jou vinden,
God van het leven.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld; dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Het hart van de viering – delen met elkaar

Nu we zijn aangekomen bij het hart van de viering laat ons danken,
zoals Jezus ook dankte bij het nemen van de beker en het breken van het brood.
Ik bid met u graag een moderne versie van psalm 23:

*De Heer is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets.
ZHij laat mij neerliggen in groene weiden,
aan stille wateren, zhij zal mij leiden.
ZHij verkwikt mijn ziel, zhij leidt mij op een goed pad,
en vult mijn hart met muziek.*

*Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis,
er is niets dat mij kan doen wankelen,
zhij heeft gezegd dat zhij mij niet zal verlaten,
ik ben in haar hand.*

*Zhij dekt een tafel voor mij, in het bijzijn van mijn vijanden,
zhij zalft mijn hoofd met olie, en mijn beker vloeit over.*

*Voorwaar, voorwaar, goedheid en barmhartigheid zullen mij volgen,
al de dagen van mijn leven, en ik zal in haar huis wonen,
voor eeuwig en altijd.*

Intenties uit de gemeenschap De Duif

Lied: De woorden die wij spraken

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

De woorden die wij spraken tot elkaar,
haastige harde lieve onverstane,
de nacht die wij verzwegen voor elkaar,
de bange dromen, de doorluchte wanen,
de dagen die wij gingen met elkaar
in donker woud door schaduwlichte lanen.

De mensen die wij werden één voor één,
spelende handen helderziende ogen,
lichamen stromend water steen en been
vurige zielen vonken mededogen,
die ene die wij zijn en anders geen,
die anderen die wij nog worden mogen.

Dit niets dat overleeft ternauwernood,
dit alles dat ik ben in vrees en beven,
dit enig hier nu tegen doem en dood,
dit korte, lichte, lange eigen leven
dat wij ontvangen als genadebrood,
dat ons gegeven is en blijft gegeven.

Tafelgebed

Rond deze tafel zijn wij verzameld
om te gedenken wat Jezus ons leerde:
Brood en wijn te zijn voor elkaar.

Toen hij voor het laatst samen met vrienden
brood brak en deelde,
wijn schonk en rondgaf,
vroeg hij ons dit te blijven doen:
het brood van het leven met elkaar te delen
en de wijn te schenken,
die ons met elkaar verbindt.

Zijn leven volgen wij,
zijn oproep tot solidariteit en

zijn radicale eerlijkheid:
een leven voor vrijheid
nu, hier, met allen samen.

Nodiging, delen van brood en wijn

Kom naar voren, laten we het brood breken en de beker delen, zoals Jezus ons gevraagd heeft te doen.

Want zijn leven volgen wij, zijn oproep tot solidariteit en zijn radicale eerlijkheid.

Komt dan, want alles is gereed en iedereen is genodigd om te delen in een leven voor vrijheid nu, hier, met allen samen.

‘Dank voor wie je bent’

Pianomuziek

Onze Vader

uit het Nieuw Zeelands Liedboek

Eeuwige Geest, Schepper van de aarde,
drager van pijn, gever van leven,
bron van alles wat is en zal zijn,
Vader en Moeder van ons allen,
liefhebbende God, in wie de hemel is:

De heiliging van uw naam weerklinke door het heelal.
Moge de weg van uw gerechtigheid worden gevolgd
door de volkeren van deze wereld,
uw hemelse wil worde gedaan door al wat geschapen is.
Uw rijk van vrede en vrijheid sterke onze hoop,
en moge het komen, uw rijk op aarde.

Met het brood dat we vandaag nodig hebben – voed ons,
voor de wonden die we elkaar toebrengen – vergeef ons,
in de tijd van verleiding en verzoeking – sterk ons,
voor beproevingen die niet te verdragen zijn – bewaar ons.
uit de greep van alles wat kwaad is – bevrijd ons.

Activiteiten en informatie voor de komende periode

Zie ook de achterpagina van dit liturgieboekje.

Slotlied: Een nieuwe wereld

H. Oosterhuis / A. Oomen

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg –
en water stroomt voor allen.
Daar bouwen wij veilige buurten
wonen dooreen in wijken van vrede
in schaduw van bomen.

Geen kinderen zullen daar sterven
oude mensen maken hun dagen vol
en jonge mensen zullen daar pas
op hun honderdste sterven.

Wij zullen niet voor de leegte zwoegen
geen kinderen baren voor de verschrikking.
De wolf en het lam
zullen weiden tezamen:
wij leren de oorlog af.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg –
en water stroomt voor allen.

Zegenbede

*Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te
drinken en voor een goed gesprek!
Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.*

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	voorganger	Waar/hoe
8 maart	Hans Erns	In de Duif en via Zoom
15 maart	Bert van der Meer	In de Duif en via Zoom
22 maart	Noud-Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom
29 maart	Catrinus Mak	In de Duif en via Zoom
2 april, Witte donderdag	Jan Meijer, seidermaal in de A.J.Ernststraat	
5 april, Pasen	Jan Meijer en Natasja Bakker	In de Duif en via Zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C in Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2026 zal dat zijn ten gunste van Het Leger des Heils. De organisatie is al sinds 1887 actief in Amsterdam. Ooit startten de initiatieven met het uitdelen van soep. Het Leger des Heils is uitgegroeid tot een onmisbare organisatie voor hulp aan dak- en thuislozen. In de koude wintermaanden wordt en werd een extra beroep op het Leger gedaan.

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De link voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Overwegingen zijn na te lezen op de website: <https://deduif.net/archief/overwegingen-archief>

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem een kijkje op de website www.deduif.net; daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net